

Landskap: Skåne Upptecknat av: N. Gerward
 Härad: Ö. Göinge Adress: Järrestad
 Socken: Glimåkra Berättat av: Hanna Persson
 Uppteckningsår: 1936 Född år 1857 i Vesslarp

Uppteckningen rör

Höslåtter på moäng. s. 1 - 5.

Skriv endast på denna sida!

5 sid.

4941

1.

1
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då man slog en äng brukade slätterkarlarna gå i rad efter varandra. Det kallas att gå i moäng. Den som gick först kallades förgångaren. Ibland var terrängen sådan att man inte kunde gå i rad. Träd eller buskar kunde stå i vägen. Man fick då gå var för sig. Detta kallades då att "gå och lägga". Det som slogs av för varje hugg med lien kallas ett skär. Den bredd man tóg då man gick över äggen kallas en mo. Gräset lade sig i strängar. Dessa kallas moakammar.

Kvinnorna brukade följa omedelbart efter karlarna för att räfsa ihop det slagna gräset. Det är brukligt att ett fruntimmer skall kunna räfsa efter två liar. Att räfsa ihop på detta sätt kallas att "gå en mo". Ibland kunde man vänta med hopräfsningen tills hela

4941

2.

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ängen var slagen. Då brukade man räfsa på tvären över moerna.

I regel var ängen mycket fuktig då man slog gräset. Detta kunde därför inte ligga kvar på ängen för att där torka. Gräset räfsades upp på någon torr plats i närheten. Detta kallas att "vaa". På den höglänta platsen skall det "breaas" så tunt som möjligt.

Man skulle undvika att lämna någon bar fläck i brean. En sådan bar fläck kallas vagg. Isynnerhet var det "inte bra för ungt folk att lägga vaggor".

När gräset var torrt vädes det och fick torka på andra sidan. Sedan skulle det samlas samman. Först tog man det största. Det kallas att "soba". Därefter renräfsade man.

Från brean skall höet bäras i buor till ladan. Höet samlas i högar, "fajnas till buor", och lägges på en

4941

3.

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

höbåge. Det är fruntimren som bär höet i höbågar till ladan. Två fruntimmer hjälpas åt med en bua. Var ängen någorlunda torr bars höet icke därifrån. Moakammarna utjämnades. Under tiden karlarna gick med lie jämnade kvinnorna ut moakammarna. En räfsa efter två liar.

Då höet var torrt lades det i små stackar utan skydd över. Man fannade ihop höet till en stack. I bottnen lades fyra famnar. Sedan ytterligare fyra däröver. Så tve, därefter två och sist en i toppen.

Då stackarna en ståt en tid breddes de ut igen.

Därefter stackades det icke mera utan bars i buor till ladan. Inne i ladan var en karl som var ensam om att både taga emot buorna och packa höet.

De enda redskap som användes vid insamlingen i lada

4941

4.

var räfsa och höbåge. Inga tjugor användes således. Det förekommer aldrig att man övervintrar höet i stackar utomhus. Allt hö skall i lada. I regel har man en eller flera lador på samma äng.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4941
5.

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hölada, 6 x 5 m. Taket omlagt. Gaveln ny med lämmar
att öppna. Ladan står på hörnstenar.

Foto: Gerward.

Skriv endast på denna sida!